

selvfølgelig en formildende omstændighed, der gør, at vi ikke er hundrede procent afvisende over for at gå ind i forhandlingerne om forslaget. Som sagt med den tilføjelse, at det hænger sammen med, hvad pengene skal bruges til.

Op med de bemærkninger vil vi så afvente den videre behandling af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem ændringer på arbejdsmiljøområdet.

Af Charlotte Antonsen (V), Pia Christmas-Møller (KF), Klaus Kjær (DF) og Ebbe Kalnæs (CD) m.fl.

(Fremsat 4/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Forslaget om regelforenklinger gennem ændringer på arbejdsmiljøområdet har vi set tre gange tidligere. Det forslag, vi nu har foran os, er identisk med forslaget fra samlingen 2000-01 og næsten identisk med forslagene fra samlingerne 1997-98 og 1998-99.

Jeg skal gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt om forslaget. Regeringen vil luge ud i overflødige regler, og det er fortsat regeringens målsætning at lette virksomhedernes administrative byrder. Så på *det* punkt er forslagsstillerne og regeringen enige.

Men er forslagsstillerne formål nu alene regelforenkling, eller er forslaget også ideologisk begrundet? Får vi nu i dag endnu en gang understreget, hvor forskellene går i dansk politik, når det kommer til beskyttelsen af lønmodtageres sikkerhed og sundhed? Det er jo ikke kun dette forslag, der får mig til at stille disse spørgsmål. Af de tre lovforslag, der indgik i reformen af arbejdsmiljøindsatsen i sidste samling, stemte forslagsstillerne ikke for ét eneste.

Regeringens klare målsætning i arbejdsmiljøindsatsen er, at den enkelte lønmodtager skal have et sikkert og sundt arbejdsmiljø. De tre beslutningsforslag på arbejdsmiljøområdet, som vi skal behandle i dag, bidrager på ingen måde til at nå denne målsætning, tværtimod.

Hvad forslagsstillerne intentioner end har været, så håber jeg, at det efter dagens debat står klart for alle og enhver, at der er to veje i dansk politik, når det kommer til beskyttelsen af lønmodtagernes sikkerhed og sundhed. Når vi har regler på arbejdsmiljøområdet, har vi det jo ikke for at genere virksomhederne. Reglerne er nødvendige for at sikre menneskers liv, sikre menneskers helbred. De regler i arbejdsmiljøloven, som forslagsstillerne ønsker at afskaffe, blev vedtaget her i Folketinget i 1997 og udgør et væsentligt fundament i arbejdsmiljøindsatsen.

Jeg vil kommentere meget kort på beslutningsforslagets enkelte dele, da regeringens holdning burde være kendt fra tidligere debatter om samme beslutningsforslag.

For det første om arbejdspladsvurdering: Det er på virksomhederne, arbejds-skader og nedslidning opstår. Det er derfor også på virksomhederne, at arbejds-skader og nedslidning skal forebygges. Så langt håber jeg at vi alle er enige.

Den skriftlige arbejdspladsvurdering, APV'en, som den populært kaldes, er et meget centralt element i virksomhedernes forebyggende arbejdsmiljøarbejde. Det gælder både for store og for små virksomheder. Hvis virksomhederne skal have mulighed for effektivt at forebygge arbejds-skader, kræver det altså, at man i arbejdsmiljøarbejdet kommer hele vejen rundt om virksomhedens arbejdsmiljø, og det er netop det, APV bidrager til sikringen af.

Det er også derfor, at det er mig ubegribeligt, hvorfor ansættelse på en lille virksomhed skal indebære, at lønmodtageren sikres en dårligere beskyttelse. Det ville jo være konsekvensen, hvis forslaget blev vedtaget.

Forslagsstillerne skriver i B 14, at erhvervslivet blev påført nye byrder, nye store byrder, i

form af den tvungne, skriftlige APV. Men sådan er virkeligheden jo ganske enkelt ikke. At lave en APV handler om, at arbejdsgiveren i et samarbejde med sine medarbejdere skal gå virksomheden igennem for at se, om der er nogen arbejdsmiljøproblemer.

Jeg har svært ved at se, at det skulle være en stor byrde for virksomhederne, og for de fleste små virksomheder er det i hvert fald en ganske overkommelig opgave. APV'en er ikke en byrde, det er et hjælpemiddel i arbejdet.

Forslagsstillerne vil liberalisere reglerne for bedriftssundhedstjenesten og ophæve godkendelsesordningen – et forslag, jeg selvfølgelig ikke kan tilslutte mig. Som bekendt har regeringen sammen med SF og Enhedslisten besluttet at udbygge BST til hele arbejdsmarkedet.

Jeg er bange for, at forslagsstillerne undervurderer betydningen af den kvalitetssikring af BST'erne, som blev indført med godkendelsesordningen, som netop skulle sikre, at den rådgivning, virksomhederne får, er i orden.

Arbejdsmiljøproblemer er ofte komplicerede, tekniske eller vanskelige at håndtere, og man kan ikke forvente, at alle virksomheder er i stand til selv at håndtere alt fra indeklima til psykisk arbejdsmiljø. Her må virksomhederne kunne trække på den rådgivning, som de med godkendelsesordningen kan være sikre på er i orden.

Forslagsstillerne vil også hæve grænserne for, hvornår virksomhederne skal etablere sikkerhedsorganisation. Denne del af forslaget afslører, at forslagsstillerne burde have læst korrektur på deres forslag, inden det blev fremsat her i Tinget. Om APV'en skriver forslagsstillerne:

»For de mindste virksomheder er udformningen af APV'en stadig en administrativ byrde, idet der bl.a. ikke findes en sikkerhedsorganisation ...«.

Derfor foreslår man at hæve grænsen for APV til fem ansatte. Og senere i samme beslutningsforslag foreslås det at hæve grænsen for pligt til at etablere sikkerhedsorganisation fra de nuværende fem til ti ansatte, i nogle tilfælde endog 20. Det hænger jo ikke sammen.

Sikkerhedsorganisationen er sammen med APV'en centrale elementer i virksomhedernes forebyggende arbejdsmiljøarbejde, og jeg mener, at vi med grænsen på fem ansatte har fået sat en god og fornuftig grænse.

Der er også fornuft i, at medlemmerne af sikkerhedsorganisationen via en grundlæggende 37 timers arbejdsmiljøuddannelse bliver klædt

på til at varetage arbejdsmiljøarbejdet, uanset hvilken type virksomhed der er tale om.

Til sidst lægger forslagsstillerne op til at afskaffe mål- og rammestyningen af Arbejdsmiljørådets og branchearbejdsmiljørådernes arbejds-miljøindsats. Jeg vil i den forbindelse gerne minde om, at der hvert år tilgår Arbejdsmiljørådet og branchearbejdsmiljørådene betydelige midler. Jeg er som øverste ansvarlige på dette område også ansvarlig for, at disse midler forvaltes på en ordentlig måde.

Der er lagt en helt klar linje i forhold til partsindsatsen, og den går på, at der naturligvis tages udgangspunkt i, at det er parterne, herunder branchearbejdsmiljørådene, der ved, hvilke initiativer der er behov for at iværksætte. Denne linje følges, både når jeg melder tilbage på planen for den samlede partsindsats, og når der bevilges tilskud til konkrete initiativer. Derfor har jeg da normalt heller ikke bemærkninger til planerne, så længe de holder sig inden for de rammer og regler, der er udstukket. Det betyder ikke, at intet laves om. Faktisk har jeg igangsat en drøftelse med Arbejdsmiljørådet om en evaluering af partsindsatsen.

Regeringen har ikke ændret politik på arbejdsmiljøområdet. Målsætningen er fortsat, at alle lønmodtagere skal sikres et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Regeringen afviser derfor fortsat blankt beslutningsforslaget.

Carsten Hansen (S):

Jeg skal starte med at meddele, at De Radikales ordfører på området, hr. Anders Samuelsen, ikke kan være til stede i dag, og på hans vegne afvise forslaget på De Radikales vegne.

Det er fjerde gang, vi skal behandle det her forslag, som arbejdsministeren sagde. Sidste gang var det en måned før jul, og dengang havde arbejdsministeren ikke forbindelse til julemanden. Og jeg kan afsløre, at her to måneder før jul har vi heller ikke forbindelse til julemanden.

Det er lidt beskæmmende, at vi gang på gang skal se forslag fremsat, som under dække af regelforenklinger reelt er forslag med forringelse og udhuling af borgernes og lønmodtagernes rettigheder.

Vi har i det progressive flertal på arbejdsmiljøområdet flere gange fremlagt vores visioner med incitamentspakken, udvidelse af BST-pligten, så den gælder hele arbejdsmarkedet, stramning af tilsynet på de ti særlig farlige områder,

indførelse af en afgift og også en belønningsordning på arbejdsmiljøet osv.

Vi har gentagne gange spurgt de tre store borgerlige partier – for vi må jo sige, at her jo da er tale om et virkelig fasttømret samarbejde imellem Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative – VVV: Hvad er det man vil på det her område ud over at afvikle reglerne på hele området?

Det undrer mig, at man har så tætte kontakter til Dansk Arbejdsgiverforening. Vi så jo i sommer, at Dansk Arbejdsgiverforening fremlagde lignende forslag med en afvikling af reglerne på hele området, og det er stort set dem, man genfremsætter her fra de tre store borgerlige partier.

Det er sørgeligt, synes jeg, at man ikke udvider sin kontaktgrænse til at omfatte de virksomheder rundtomkring, som har stor glæde af APV'en, som har stor glæde af sikkerhedsorganisationen.

Og så må jeg sige, at på sin vis kan det være godt nok, at vi får den genfremsættelse af det her forslag, for det viser jo, hvor skillelinjerne går. Det er altså ikke kun et spørgsmål om Poul Nyrup og Mimi og Anders Fogh. Her er virkelig et lag af politik under, hvor der er nogle dybt, dybt forskellige holdninger til, hvordan man skal sikre lønmodtagernes, menneskenes rettigheder i forhold til et godt, gedigent arbejdsmiljø.

Så på sin vis kan man da være glad ved, at vi får afsløret det her. Jeg vil også takke forslagsstillerne for, at de ikke sådan skjuler det i deres oplæg.

Jeg må så også med bedrøvelse i stemmen sige, at CD også er med denne gang. Og det er vel lidt bedrøveligt, når vi ser på, hvad det er, fru Mimi Jakobsen går og siger. Sidste år talte hun jo så varmt og så inderligt, ja, ikke et øje var tørt, om hjemmehjælpernes vilkår, forholdene i hjemmeplejens osv., og så vil man være med til at afskaffe Arbejdstilsynets muligheder for at komme i private hjem.

Man vil være med til at afskaffe en lang række af de rettigheder, der er for de mennesker, som arbejder i private hjem, dagplejemødre osv. Man må så spørge: Er der da ikke noget, der bider på hos de borgerlige partier? Man løber i byen med en behård, gammeldags arbejdsgiverlinje. Det er da utroligt, at man ikke tager menneskers arbejdsliv mere alvorligt, end at man vil fjerne alle reglerne. Er man da komplet ligeglad med de mange milliarder, det dårlige arbejdsmiljø koster, og de store menneskelige omkostninger, der er?

Vi vil i Socialdemokratiet en helt anden vej. Vi har jo fremlagt det. Vi vil styrke APV'en, et godt redskab, som mange virksomheder også siger, når de bliver evalueret. Vi vil hjælp til selvhjælp. Mange undersøgelser viser, at det virker. Vi vil udvide BST-ordningen, som vi har fremlagt forslag om til vedtagelse her i salen, så den kommer til at dække 1,4 mio. lønmodtagere mere.

Så vil jeg sige, at med hele ophævelsen af partsindsatsen virker det, som om man nu helt har opgivet ævred, og som om man nu siger, at det bare kan få lov at sejle sin egen sø.

Vi kan selvfølgelig ikke støtte beslutningsforslaget, men undrer os over, at man bliver ved og i øvrigt ikke kalder det, hvad det er, nemlig en afvikling af samtlige regler for arbejdsmiljøet på mindre virksomheder.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Carsten Hansen, var rigtig oppe og svinge i lianerne, helt oppe i trætoppene.

Og jeg vil da godt starte med at understrege, at jeg *ikke* betvivler hr. Carsten Hansens motiv. Jeg er fuldstændig overbevist om, at hr. Carsten Hansen af et ægte hjerte er optaget af, er engageret i løsning af arbejdsmiljøproblemerne på det danske arbejdsmarked. Det er jeg overhovedet ikke i tvivl om.

Det, vi blot med det her forslag gør opmærksom på, er, at hvad angår de små virksomheder, er man kommet til at tage nogle instrumenter i anvendelse, som for den virksomhedstype ikke er hensigtsmæssige. Det er vores faste opfattelse, og jeg kan sige, at jeg i efterårets løb har haft lejlighed til at besøge en række små virksomheder, som har kunnet fortælle mig om, hvor meget bureaukrati der er omkring disse initiativer, som vi her foreslår ændret – så meget bureaukrati, at det i høj grad slår lysten ihjel til af egen drift at gå ind og gøre noget mere omkring arbejdsmiljøet.

Det er synd og skam. Derfor bygger forslaget på at fjerne en masse bureaukrati for de små og mellemstore virksomheder, og så må vi på anden vis inspirere gennem viden og formidling af viden og samarbejde til, at vi får løst problemerne på de små virksomheder på de små virksomheders præmisser.

Det er jo ikke målet, vi er uenige om, det er midlerne, og det har vi så en fair chance for at diskutere her i dag. Vi lægger ikke skjul på, at det her forslag ikke er nyt. Det har været fremsat adskillige gange, men jeg kan give det løfte både

til arbejdsministeren og til den socialdemokratiske ordfører, at den dag forslaget er vedtaget, har det så været fremsat for sidste gang.

Lene Garsdal (SF):

Endnu en gang en uændret fremsættelse af et forslag, som vi var meget imod sidste gang, og som vi ikke er blevet mindre imod den her gang.

Forslaget er blottet for enhver vision om at skabe et bedre arbejdsmiljø, og i betragtning af at det dårlige arbejdsmiljø fortsat medfører stort sygefravær på arbejdspladserne, vil det være helt uansvarligt at forringe arbejdsmiljøreglerne, som det er foreslået, og det ville ramme en pæl igennem de gode og forebyggende arbejdsmiljøinitiativer, vi har fået igennem i de seneste år sammen med regeringen og Enhedslisten.

Der er jo den forskel i forhold til sidst, at vi jo nu har set f.eks. APV fungere, og jeg ved fra praksis, at der er stor glæde ved den.

Når jeg så læser bemærkningerne til det her forslag, hvor man jo også vil liberalisere bedriftssundhedstjenesten, står der jo, at man ønsker, at Arbejdstilsynets kontrol med bedriftssundhedstjenesten helt skal væk. Ja, men den er jo allerede væk. Det er den jo kommet med de senere års ændringer.

Så jeg kan ikke forstå, hvorfor vi skal læse sådan noget i bemærkningerne, og det kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre. Men der er forhåbentlig ingen tvivl om, at SF er meget imod det her forslag.

Klaus Kjær (DF):

Forslaget er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 22 fra folketingsåret 2000-01, dog nu med Dansk Folkeparti som medforlagsstiller.

Med hensyn til B 22 fra sidste samling udtrykte Dansk Folkeparti sig positivt over for forslaget, og det gør vi også denne gang. Vi finder fortsat, at der som led i forenklingen af den offentlige administration og i forenklingen af regelmængden samt i bestræbelserne for at lette de administrative byrder, bør gennemføres et forslag som det fremsatte.

Beslutningsforslaget indeholder fire elementer til forenkling:

Punkt 1: at den obligatoriske skriftlige arbejdspladsvurdering i lov om arbejdsmiljø for virksomheder med under fem ansatte ophæves;

Punkt 2: at liberalisere bedriftssundhedstjenesten;

Punkt 3: at hæve grænsen til ti ansatte for, hvornår virksomhederne skal etablere en sikkerhedsorganisation;

Punkt 4: at afskaffe mål- og rammestyringen af Arbejds miljørådets og branchearbejds miljørådenes aktiviteter.

Vi finder ligeledes, at regeringen bør tilskyndes til at skabe mere fleksible rammer for virksomhedernes arbejdsmiljøindsats, således at der kan tages mere hensyn til den enkelte virksomheds behov, organisering, størrelse m.v.

De foreslåede tiltag vil medføre en betydelig afbureaukratisering i forhold til den bureaukratisering og de nye, store byrder, der blev pålagt erhvervslivet ved lov nr. 379 af 10. juli 1997.

Vi er af den opfattelse, at mere bureaukrati ikke skaber et bedre arbejdsmiljø for den enkelte. Vi har tillid til, at enhver virksomhed selv evner at løse de fleste problemer i samarbejde mellem arbejdsgiver, arbejdstager og de faglige organisationer uden tunge bureaukratiske systemer, og det er naturligvis vores opfattelse, at virksomhederne uanset størrelse lever op til det givne arbejdsgiveransvar.

Som medforlagsstiller kan Dansk Folkeparti naturligvis støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige, at der er ingen – absolut ingen – hverken parlamentariske, tekniske, sociale og overhovedet ingen politiske gevinster ved at blive ved at genfremsætte forslag år efter år. Det spilder bare Tingets tid, at man foretager den samme behandling, som man har gjort året før.

Med det her forslag er vi i gang med en af de årligt tilbagevendende begivenheder, hvor vi får genfremsat en mindre byge af forslag fra de borgerlige partiers side til forringelse af arbejdsmiljøindsatsen.

Traditioner kan være gode, og jeg vil sige specielt til den konservative ordfører, at jeg faktisk synes, at der også i denne tradition er ét godt formål: Vi bliver nemlig igen mindet om, hvad den værst tænkelige situation efter valget vil få af konsekvenser, bl.a. i form af nedskæringer på arbejdsmiljøområdet.

Men den type forslag får ikke en lillefinger fra os. Enhedslisten vil igen stemme imod forslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Til de to foregående forslag, som jeg afviste, sagde jeg, at det var utrolig afgørende, at virksomhederne har en stærk konkurrenceevne.

Jeg mener også, at det er væsentligt, at arbejdsmiljøet er af høj kvalitet. Der må jeg sige, at jeg er lidt nervøs for, at de positive tendenser, positive ønsker om afbureaukratisering kan betyde, at arbejdsmiljøet ikke er på det høje niveau, som jeg tror det bør være.

Dernæst spørgsmålet om arbejdspladsvurdering. Så vidt jeg har forstået, er det vel ikke så urimeligt med en arbejdspladsvurdering. Det synes jeg faktisk ikke. Er arbejdspladsvurdering ikke bedre end stadige tilsynsbesøg, som jo kan virke u hensigtsmæssige?

Så afbureaukratisering synes jeg er fint, men jeg er bange for, at man, med den metode man har valgt for afbureaukratisering, kommer til at ødelægge arbejdsmiljøet, og det vil vi i Kristeligt Folkeparti ikke medvirke til.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Ordføreren for forslagsstillerne, fru Charlotte Antonsen.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne starte med den sidste taler, hr. Flemming Kofod-Svendsen, og jeg kan erklære mig fuldstændig enig i, at vi ikke med dette forslag lægger op til at forringe arbejdsmiljøet, det er i hvert fald ikke hensigten.

Noget af det, vi savner meget, når vi taler om arbejdsmiljø i Danmark og myndighedernes indsats, er en højere grad af prioritering, for vi har bestemt ikke noget imod arbejdspladsvurderinger dér, hvor det er relevant, hvor der er tale om farlige arbejdspladser og større arbejdspladser.

Men hvis vi taler om de helt små, ufarlige arbejdspladser, er det unødigt bureaukrati. Man må også sætte spørgsmålstejn ved, hvor stor en effekt der er ved en arbejdspladsvurdering, når vi – som arbejdsministeren har sagt herfra – er klar over, at man bare kan aflevere arbejdspladsvurderingen på et kaffefilter.

Det er, som om man er meget optaget af alle de her administrative krav, og jeg synes tit, at denne regering ikke alene i disse spørgsmål, men også på andre felter politisk sætter lighedstejn mellem bureaukrati og det at gøre det bedre. Det er det, vi gerne vil væk fra. Vi vil fjerne noget af bureaukratiet, sådan at det bliver muligt at gøre det bedre for medarbejderne og ikke kun gøre det bedre for bureaukraterne.

Der er tale om et beslutningsforslag. Det kan godt være, at der er et par småfejl, som det er blevet nævnt fra arbejdsministerens og fra SF's

ordførers side, men beslutningsforslaget er der jo ikke formkrav til. Det, der er vigtigt med beslutningsforslag, er jo de politiske oplæg, vi beder en kommende regering komme med.

Der er nogle, der er optaget af, hvor mange gange vi har fremsat det, men vi vil gerne stå ved disse forslag, det er det ene. Det andet er, at talerstolen her jo ikke er vores talerstol, havde jeg nær sagt, det er ikke Folketingets talerstol på den måde. Det er jo også folkets talerstol, og folket er altså ret interesseret i, hvad V og K kan blive enige om ikke mindst i denne tid. Så det er noget af baggrunden for, at vi har valgt at genfremsætte det. Men man kan da altid diskutere, hvor ofte man skal gøre det.

Hr. Knud Erik Kirkegaard havde det bedste argument for at undgå den slags, og det er naturligtvis, at man vedtager forslaget.

Arbejdsministeren talte i sit indlæg om, at det var i strid med at sikre de enkelte lønmodtageres sikkerhed og sundhed. Jeg har allerede nævnt, at det bestemt ikke er hensigten.

Det, vi har set under denne regering og også de forrige Nyrupregeringer – statsminister Poul Nyrup Rasmussen-regeringer, skal jeg måske sige for at være formelt korrekt – er jo, at selv om vi har haft en socialdemokratisk og radikal regering, som på arbejdsmiljøområdet har støttet sig op ad den yderste venstrefløj, så er der ikke sket noget som helst med hensyn til at forbedre arbejdsmiljøet. Der er lige så mange ulykker, som der var, da hr. Poul Nyrup Rasmussen tiltrådte som statsminister i begyndelsen af 1990'erne.

Jeg har set de tal, man lægger så meget vægt på fra regeringens side, hvor man vælger at starte med 1995, når man ser på statistikken. Men det er jo ikke helt rimeligt, al den stund statsministeren jo kom til nogle år før. Så der er stort set ikke sket noget på området, på trods af at man altså har valgt de her bureaukratiske løsninger.

Vi ønsker i V og K at reformere området og sikre, at der faktisk gøres noget, der hjælper lønmodtagerne. Vi er ikke ude på, som f.eks. arbejdsministeren nævner det, at nedlægge BST, tværtimod, havde jeg nær sagt. Vi ønsker, at BST bliver bedre. Vi ønsker, at der kommer konkurrence på området, så man faktisk får et bedre udbytte af de samtaler og af de råd, man får fra BST. Vi har ikke noget som helst i dette forslag om at nedlægge BST, vi har tværtimod forslag om at forbedre det.

Hr. Carsten Hansens indlæg lyder jo nærmest som en røst fra fortiden. Det lyder lidt som jo

mere bureaukrati, jo bedre, og det tror vi altså ikke på hos V og K. Det tror vi ikke på, når vi taler om arbejdsmiljø. Vi tror heller ikke på det, når vi taler om skat, og vi tror heller ikke på en masse andre regler på f.eks. erhvervsministeriets områder. Så den sammenhæng ser vi ikke.

Den 1. november træder ordningen med de administrative bøder i kraft. Det er næste skud på stammen fra regeringen, når vi taler arbejdsmiljø. Nu skal vi have en hel masse offentligt ansatte, som render rundt og udsteder bøder til små virksomheder, som ikke har lavet deres APV eller ikke har sikret, at en eller anden medarbejder har været på et ugelangt kursus i noget, som virksomheden i øvrigt ikke har noget som helst behov for.

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren: Har arbejdsministeren ikke gjort sig nogen overvejelser med hensyn til at udskyde fristen? Har arbejdsministeren gjort sig overvejelser med hensyn til, om nu alle virksomheder skal skrive en APV for at undgå en 10.000 kroners bøde?

Man kunne godt forestille sig nogle kontorarbejdspladser og nogle butikker, hvor det måske ikke var strengt nødvendigt at lave en APV, sådan at man i højere grad koncentrerede sig om det, der kan betegnes som farlige arbejdspladser, altså områder, hvor der faktisk sker arbejdsulykker. Har man slet ingen betæneligheder, når vi nu går i gang med den helt store tur med bøder på 10.000 kr. i flæng til de virksomheder, som ikke har en APV, eller som arbejdsministeren siger, et kaffefilter liggende i skuffen?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til de partier, som har været med til at gennemføre meget vigtige og meget relevante forandringer i arbejdsmiljølovgivningen, fordi de også her i dag har bekræftet, at vi har et flertal, der mener, at det er nødvendigt med visse regler og bestemmelser for at sikre, at der arbejdes systematisk med sikkerhed og sundhed for medarbejderne på danske virksomheder.

Jeg er også glad for de tænksomme ord, der kom fra hr. Flemming Kofod-Svendson.

Så bliver det sagt af fru Charlotte Antonsen, at der er lige så mange ulykker, som da den første Nyrupregering blev dannet i 1993.

Jeg vil give det råd at prøve at lytte lidt til, hvad man siger fra de forskellige brancher. Rent faktisk bruger ret mange af branchernes repræsentanter argumenterne om, at det ikke var nødvendigt med de initiativer, vi lagde for dagen og

fik vedtaget i sidste samling, fordi antallet af ulykker og skader er på vej ned.

Begge dele kan jo ikke være rigtigt: at der ikke er sket noget, og at der faktisk er en udvikling i gang i den rigtige retning. De foreløbige opgørelser over tallene for sidste år giver anledning til optimisme, for der er tilsyneladende endnu en kurve, som er knækket i den rigtige retning, og jeg glæder mig til at se de endelige konsoliderede tal for antallet af ulykker og skader i år 2000.

Så var fru Charlotte Antonsen inde på spørgsmålet om, hvorvidt regeringen har overvejet at udskyde tidspunktet for ikrafttræden af administrative bøder. Jeg var lige ved at få det indtryk, at det var ved at udvikle sig til spørgetime, men jeg vil godt svare, at det er ikke inde i mine overvejelser at foretage en udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet.

Jeg skal også sige, at der ikke bliver tale om, at offentligt ansatte farer rundt på små virksomheder og udsteder bøder i flæng. Der er lavet et regelgrundlag, som Arbejdstilsynets dygtige medarbejdere vil administrere, og jeg tror også, at ordføreren for forslagsstillerne ved, at administrative bøder kun kan anvendes i situationer, hvor der ikke skal udøves skøn, hvor der er tale om klokkeklare overtrædelser.

Til sidst vil jeg lige opholde mig et kort øjeblik ved udtalelsen fra hr. Knud Erik Kirkegaard, som virkelig var ude i et løfterigt ærinde, idet hr. Knud Erik Kirkegaard sagde, at hvis det her beslutningsforslag bliver vedtaget, så bliver det ikke fremsat igen.

Om det vil jeg sige: Kan man nu stole på det? For man er jo nærmest underlagt en slags vagnens magt, når man bliver ved at genfremsætte forslaget år efter år uden udsigt til at få det vedtaget.

Det skulle såmænd ikke undre mig, om man kunne risikere at se det også på et tidspunkt, hvor det ikke længere var nødvendigt, for man er nu vant til at fremsætte det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Man får næsten tårer i øjnene, når man hører arbejdsministeren sige, at vi i den seneste statistik har set, at der er ved at komme et mindre fald. Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren: Er det ikke sådan, at de socialdemokratiske regeringer har siddet i snart 10 år?

Og er det ikke sådan, at der fortsat er alt, alt, alt for mange arbejdsulykker og alt for store pro-

blemer på arbejdsmiljøområdet, især i den offentlige sektor, som jo ligger ministeren endnu nærmere? Så kan det godt være, der er nogle ude omkring, der selvfølgelig kan være lidt optaget af at undgå at få yderligere byrder pålagt fra arbejdsministerens side og derfor er optaget af at pege på det.

Jeg vil godt sige, at set fra Venstres synspunkt er der alt for mange ulykker. Vi vil gerne gøre noget ved området, og vi stiller os ikke tilfreds med, at der er nogle brancher, der er bekymret for, hvad ministeren kan finde på, og derfor selvfølgelig bruger en anden argumentation end den, vi bruger.

Til sidst vil jeg godt spørge, når arbejdsministeren i svaret til mig om de administrative byrder siger, at der skal være tale om klokkeklare overtrædelser: Skal de være så klare, at virksomheden er klar over, inden de skal betale bøden, at de faktisk skulle have afleveret en APV? Skal det være sådan, at virksomhederne har kendskab til, hvad der skal stå i en APV? For det tror jeg er et problem ved denne gruppe virksomheder.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg havde ellers besluttet mig for her sent en fredag eftermiddag ikke at gå op og tage ordet igen, men man må sige, at fru Charlotte Antonsen virkelig forstår at belægge sine ord, når hun siger, at Venstre gerne vil gøre noget ved de mange alvorlige ulykker og det dårlige arbejdsmiljø, der er.

Må jeg så komme med et ganske enkelt, simpelt spørgsmål til fru Charlotte Antonsen: Hvad vil Venstre ud over at regelforenkle, som jo dækker over, at man vil forringe arbejdsmiljøet på alle de små virksomheder? Hvad vil Venstre? Kunne vi ikke få et klart og ærligt svar?

Det er ikke gået op for mig under de sidste 3½ års behandlinger af arbejdsmiljøspørgsmål her i salen, hvad Venstre vil. Det kan være, at fru Charlotte Antonsen vil løfte sløret for det i dag, så vi kan høre lidt om det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg bliver helt ked af det på den socialdemokratiske ordførers vegne.

Som det blev nævnt, er det fjerde gang, vi behandler forslaget, og det, der står i forslaget, er

det, Venstre vil sammen med De Konservative. For at tage en af de fire pinde vil vi f.eks. forbedre BST, så BST bliver bedre i stand til at hjælpe virksomhederne, så vi får en bedre mulighed for at gøre noget for lønmodtagerne ude på arbejdspladserne.

Men hvis man skal sige det mere rundt formuleret, er det, vi ønsker, simpelt hen at give virksomhederne og virksomhedsledelserne bedre mulighed for at tage sig af deres ansatte i stedet for at sidde ved et skrivebord og sætte krydser i nogle skemaer.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det var utrolig rart at få bekræftet af fru Charlotte Antonsen, at de bud, Venstre har på en bedre arbejdsmiljøindsats, er, og lad mig citere: »at ophæve den obligatoriske arbejdspladsvurdering om arbejdsmiljø for virksomheder under fem ansatte«.

Den anden del af planen er at liberalisere Bedriftssundhedstjenesten og hæve grænsen til 10 ansatte for, hvornår virksomhederne skal etablere en sikkerhedsorganisation.

Og det med BST, er det ikke sådan, at det skulle være en frivillig ordning, og så kan man lave noget konkurrence på det? Det skal ikke være sådan, at alle skal være tilsluttet, ikke sådan, at alle skal have de gode råd.

Man vil afskaffe hele mål- og rammestyringen. Det er Venstres plan. Jeg troede, der lå sådan en hemmelig plan, men nej, det er simpelt hen den her afvikling af regler for ansatte i små virksomheder, og det er dem, vi har flest af i Danmark. Det er Venstres plan på arbejdsmiljøområdet; det var rart at få det bekræftet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af Arbejdstilsynets beføjelser ved arbejde i private hjem.

Af Charlotte Antonsen (V), Pia Christmas-Møller (KF) og Klaus Kjær (DF) m.fl.
(Fremsat 4/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Atter en gang har Folketinget fået forelagt et beslutningsforslag om begrænsninger i Arbejdstilsynets beføjelser ved arbejde i private hjem.

Vi har set mange af den slags forslag, senest var det i samlingen 2000/2001, men jeg vil godt afsløre, at jeg ikke er præget af genkendelsens glæde.

Regeringen har ikke tidligere kunnet tilslutte sig forslaget, og det er der bestemt heller ikke grundlag for at ændre holdning til. Det er fortsat min opfattelse, at den adgang, som Arbejdstilsynet efter arbejdsmiljøloven har til offentlige og private arbejdssteder, er nødvendig, hvis loven skal efterleves i overensstemmelse med dens formål.

Det er i øvrigt stadig ikke korrekt, når forslagsstillerne i beslutningsforslagets bemærkninger skriver, at Arbejdstilsynets mulighed for uberettiget indtrængen i private hjem skal begrænses til det absolutte minimum.

Det er nemlig sådan, at Arbejdstilsynet *ikke* trænger uberettiget ind i private hjem. Det har jeg tidligere påpeget i denne sal, men jeg må konstatere, at det ikke har fået forslagsstillerne til at genoverveje deres forslag. Det fremgår klart af arbejdsmiljølovens § 76, stk. 2, at Arbejdstilsynet har hjemmel til at føre tilsyn, også i private hjem.

Det er min opfattelse, at Arbejdstilsynet administrerer beføjelsen fornuftigt, tager de nødvendige hensyn, også når det drejer sig om private hjem, hvor der naturligvis skal udvises særlig konduite og respekt.

Beslutningsforslagets første del drejer sig om at begrænse Arbejdstilsynets adgang ved husligt arbejde i private hjem.

Det fremgår af forslagens bemærkninger, at der her tænkes særligt på hjemmehjælp i medfør

af serviceloven og husligt arbejde i medfør af lov om hjemmeservice.

Det burde være almindeligt kendt, også for forslagsstillerne, at hjemmehjælpsområdet er præget af alvorlige arbejdsmiljøproblemer, især tunge løft, især dårlige arbejdsstillinger, hvilket afspejles i det forhold, at der anmeldes mange arbejdsbetingede lidelser og mange ulykker.

Arbejdstilsynets tilsynsarbejde på dette område udføres i overensstemmelse med gældende retningslinjer og, vil jeg gerne understrege, i tæt samarbejde med kommunen. Arbejdstilsynet tager i disse situationer særlige hensyn. Når det skønnes nødvendigt at aflægge et tilsynsbesøg, sker besøget sammen med en repræsentant for kommunen, og hvis en borger modsætter sig tilsynsbesøg, forsøger Arbejdstilsynet at finde andre løsninger.

Jeg er helt enig i, at der skal udvises stor respekt for privatlivets fred, men problemerne på disse meget store og tunge arbejdsområder bevirker, at det vil være uacceptabelt at følge beslutningsforslaget.

Beslutningsforslagets anden del går ud på at begrænse Arbejdstilsynets beføjelser ved arbejde, som udføres af en privat person i dennes private bolig. Også her udfører Arbejdstilsynet sit tilsyn med respekt og konduite, og også her er det nødvendigt, at Arbejdstilsynet bevarer tilsynsadgangen.

For det første kan arbejdet jo være farligt, uanset om det udføres af en privatperson eller en professionel. Risikoen for nedstyrtning er jo ikke mindre for en privat ejer end for en tømrersvend, måske tværtimod.

For det andet vil det være yderst vanskeligt for Arbejdstilsynet i den konkrete situation at afgøre, om et givet arbejde i en privat bolig udføres af en privat person eller af en professionel. Derfor er det nødvendigt, at tilsynet bevarer sine beføjelser, og det er min opfattelse, at Arbejdstilsynet er meget, meget opmærksom på, at almindeligt husstandsarbejde kun undtagelsesvis gøres til genstand for tilsyn.

Beslutningsforslagets sidste begrænsning af Arbejdstilsynets beføjelser går ud på, at Arbejdstilsynet ikke skal føre tilsyn med arbejde, der udføres i private hjem for en arbejdsgiver. Også på det område vil det efter min opfattelse være i strid med sund fornuft at begrænse tilsynets beføjelser.

Forslaget vil efter dets ordlyd betyde, at professionelt arbejde i private hjem, f.eks. byggearbejder udført af tilkaldte håndværkere, vil være